

Salam uit Kabul

Met een gemêleerd gezelschap reiden wij af naar Afghanistan om een documentaire te maken over het nationale vrouwenvoetbal team. Ja, die hebben ze in dit land waar vrouwen nog erg achtergesteld worden!

Petra Dugardein en ik gaan clinics geven aan het Afghaanse vrouwen voetbalteam. Twee jaar geleden reisde Gijs Wanders (oud NOS nieuwslezer en documentairemaker) af naar Afghanistan omdat hij er zeker van was dat er meer zou zijn dan alleen maar ellende.

Documentaire

Breekbaar Nieuws, de documentaire die hij naar aanleiding van zijn vorige reis maakte, heeft hij de afgelopen tijd in Nederland op onder andere middelbare scholen vertoond. Gijs, Tjeerd van Zanen (gitarist/ producer/ songwriter) en Vera van der Poel (zangeres) geven verschillende voorstellingen op de militaire bases van Minhad, Kandahar, Kabul (het hoofdkwartier van de ISAF) en op de Nederlandse Ambassade. Tjeerd en Vera spelen ook nog eigen geschreven songs en een paar lekkere 'hits' voor de ontspanning.

Scherfvesten

Omdat we uitgenodigd waren en onder de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Defensie vallen, slapen en eten we op de

basis. Wat is het moeilijk om buiten de poorten van de kampen te komen. Als we afspraken in Kabul hebben, moeten de scherfvesten aan en helmen op. Ook krijgen we briefings over wat te doen bij eventuele aanslagen, worden geweren half geladen en worden we zeer professioneel door vier Britse militairen door de stad heen geloodst. Om eerlijk te zijn, voelde ik mij daardoor juist onveilig omdat zo'n konvooi in de stad heel wat meer opvalt...

Urine

We vliegen met een Canadese Hercules (wat een prachtige "oer" kist!) van Minhad naar Kandahar. De basis is gigantisch, lijkt wel een stad in de immense woestijn. Vele landen zijn hier vertegenwoordigd en gelukkig is er binnen het kamp ook veel werkgelegenheid voor honderden locals! Op onze vlucht van Kandahar naar Kabul is er een tussenstop op Tarin Kowt om wat mensen te droppen. Daar halen we ook twee gearresteerden op die gesnapt zijn buiten het kamp. Angstig en afgezonderd van geluid en zicht vliegen ze voor het eerst in hun leven

en ruiken verschrikkelijk naar urine. De mannen zullen worden overgeleverd aan het hoofdkwartier in Kabul.

Filmploegen

Eindelijk is het zover en kunnen wij aan het werk. We weten niet wat ons te wachten staat en laten het dan ook gewoon op ons af komen. Achttien Afghaanse meiden komen het veld op! Klein, fel en harde doorleefde gezichten. Trots dragen ze hun Afghaans shirt. De afgelopen drie jaar heeft Duitsland hen financieel ondersteund,

wat helaas nu gestopt is. Ze dragen lange broeken en een enkeling draagt iets op haar hoofd. Wij filmen niet alleen maar ook zeker zes filmploegen van verschillende channels, radio en alle kranten van de Afgaanse pers zijn aanwezig. Die zelfde avond nog word het uitgezonden op de nationale televisie.

Aandacht

De meiden zijn trots, nog nooit kregen ze zoveel aandacht. De eerste dag verliep dan ook niet zoals we hem gepland hadden. Door de aanwezigheid van de pers 'gierden' we uit de tijd, en kwamen de meiden weinig aan voetballen toe. De tweede dag werd de pers vriendelijk verzocht op afstand te blijven zodat we meer tijd hadden voor de clinic. Het moest een onvergetelijke dag gaan worden.

Achterstand

Het niveau is niet dat van de eredivisie-vrouwen in Nederland. Vooral het verschil in coördinatie, motoriek en conditie is zichtbaar. Deze achterstand is logisch als jij als kind niet buiten mocht spelen, naar school mocht gaan of dansen. Toch heeft een aantal meiden echt wel talent maar jammer dat dit te laat ontwikkeld is. Een van hen vertelt ons dat zij twee uur moet lopen naar een training. Dit zegt echt iets over de gedrevenheid van deze meiden, ze willen echt heel graag.

Geschiedenis

Maandagmorgen 12 januari, de laatste dag voor onze terugreis, krijgen we dan eindelijk te horen dat we toch een kijkje mogen nemen in het beroemde stadion. De schouw bij nacht heeft zijn agenda voor ons verzet zodat wij met zijn force protection team de poort uit kunnen en een kijkje kunnen nemen in het stadion. Hij vond het belangrijk dat we dit zagen en vooral de geschiedenis van dit stadion te horen kregen. De trainer van de Afgaanse vrouwen loopt met ons het veld op en vertelt zijn ervaring als supporter toentertijd. Voor de wedstrijd begon en iedereen binnen was, riepen ze om dat er een aantal mensen vermoord zou gaan worden. Iedereen sprong op en begon te schreeuwen, ze wilden eruit maar werden gedwongen om te kijken. Mannen werden opgehangen aan de

doelen, vrouwen werden gestenigd en doodgeslagen met een zweep; verschrikkelijk om te horen en ik kreeg er kippenvel van hetgeen hier op dit veld gebeurde. Je kunt je niet voorstellen dat mensen tot zo iets in staat zijn.

Het was een bijzondere ervaring en zeer dankbaar werk, ik had het niet willen missen. Een unieke kans om eens te kijken in het land Afghanistan.

Sgt Jessica Torny, LO/Sportgroep GMK

Samen met Gijs Wanders (oud NOS nieuwslezer en documentairemaker), Clémence Ross (voorzitter stichting Eredivisie Vrouwen en oud-staatssecretaris VWS), Petra Dugardein (Eredivisie voetbalster Willem2 en Nederlands Elftal), Thomas Roebers (cameraman), Vera van der Poel (zangeres), Tjeerd van Zanen (gitarist/ producer/songwriter), Homayra Popal (Tolk en voorzitter van Stichting Paymaan), Gijs Crusius (producent), Koos Sol (communicatie en Major bij Landmacht) reisden wij af naar Afghanistan.